<mark>דוחות לבעלי תו נכה</mark>

במקרה שהמקום מותר לחניה לנכה ע"פ חוק חניה לנכים

פירוט המקומות המותרים והאסורים לחניית נכה

<mark>חוק חניה לנכים התשנ"ד-1993</mark>

חניה במקום שאין החניה מותרת בו

- 2. (א) נכה רשאי להחנות את רכבו הנושא תג נכה (להלן הרכב), במקום שאין החניה מותרת בו אם התקיימו כל אלה:
- (1) בסמוך למקום האמור, אין מקום חניה מוסדר לנכים או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה.
- (2) בסמוך למקום האמור לא מצוי מקום אחר שהחניה בו מותרת או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה.
- (3) החניה נעשית באופן שאין בה סיכון לעוברי דרך ואין היא מונעת מעבר חופשי להולכי רגל, לעגלות ילדים או לעגלות נכים.
 - (4) החניה אינה גורמת להפרעה ממשית לתנועה.

(תיקון מס^י 8) תשע"ח-<mark>2017</mark>

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על אדם המתלווה אל הנכה והנוהג עבורו ברכב.

סייג לרשות חניה.

- מבלי לגרוע מן האמור בסעיף 2(א)(3) ו-(4), לא יחול ההיתר שבסעיף 2 על חניה ב...
 - (1) בתוך צומת או בתחום שנים-עשר מטרים ממנו, פרט לקטע שסימנה רשות תימרור, בתמרור או בסימון על אבני השפה, שמותר לחנות בו
 - (2) במקום כניסה לשטח המיועד לחניית כלי רכב
 - (3) בתוך מעבר חציה או בתחום שנים-עשר מטרים לפניו
- (4) בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית ובתחום תחנת אוטובוסים המוגדר על ידי סימון על פני כביש, ובאין סימון כאמור – בתוך עשרים מטרים לפני תמרור "תחנת אוטובוסים" ועשרים מטרים אחריו.בשני צדי הדרך, ובלבד שמותר להחנות את הרכב בצד הדרך שממול לסימון על פני הכביש או ממול לתמרור, אם רוחב הכביש באותו מקום הוא שנים-עשר מטרים או יותר
 - (5) בתוך תחום תחנת מוניות המסומן בתמרור שהוצב או סומן
- (6) בתחום שני מטרים מברז כיבוי כאשר התחום מסומן בסימון על המדרכה או על שולי הכביש או על שניהם.כפי שקבעה רשות התימרור המרכזית;
 - (7) בצד רכב אחר העומד או חונה בצדה של הדרך{חניה כפולה}

<mark>(תיקון מס' 6) תשע"ז-2017</mark>

(8) בשטח פריקה וטעינה שסומן בתמרור (להלן – שטח פריקה וטעינה), במועדים שיועדו לכך בהתאם לתמרור;

<mark>תיקון מס 8תשע"ח 2017</mark>

(9) במקום חניה שהוקצה לרכב מסוים של נכה וסומן בתמרור שבו צוינו פרטי הרכב, ואם צוינו בתמרור ימים או שעות מסוימים – רק בימים או בשעות שצוינו בתמרור.

לא מצורף צילום לדו"ח

ניתן לוודא זאת דרך מילוי מספר רכב ומספר דו"ח באתר "איתור<mark>*</mark> דוחות חניה" וכך לצפות בפרטי הד"וח ובתמונות אם קייימות

אם לא מצורף צילום דין הדוח ליבטל

*רלוונטי רק בד"וח שנתקבל דרך פקח עירייה ולא דרך שוטר העתק ציטוט לשון החוק

8א. (א) על אף האמור בכל דין, לא תימסר הודעת תשלום קנס לגבי רכב הנושא תג נכה, החונה בניגוד להוראות סעיפים 2 ו-3, אלא אם כן הרכב צולם באופן המעיד על התקיימות אחת הנסיבות האמורות בסעיף 2(א)(3) או (4) או 3, ועל גבי הודעת תשלום הקנס צוין כי הרכב צולם וכי הצילום יומצא לבעל הרכב; הומצאה הודעת תשלום הקנס לבעל הרכב, יצורף אליה צילום כאמור.

- (ב) המצאה כאמור בסעיף קטן (א) תהיה לפי הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
 - (ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על הודעת תשלום קנס שהומצאה בידי שוטר.

פס"ד לביסוס נוס<mark>ף</mark>

מדינת ישראל נ" יהודה שובל ח"נ 11227-08-17

בית המשפט לעינינים מקומיים בירושלים 30ביולי 2019

בפני כבוד השופט –אליעד וינשל –<mark>נפסק לזיכוי</mark>

הסיבה לזיכו<mark>י</mark>

הסעיף בחוק קובע שני תנאים ברורים שבחסרונם אין למסור הודעת קנס הראשון הוא .צילום העבירה והשני הוא. ציון עובדת הצילום והמצאת התמונות שתבוא לאחריו על גבי הודעת הקנס תכלית התנאי השני היא בכדי להבהיר למקבל הדו"ח את זכויתיו ולמנוע מצב בו ישולם הדו"ח טרם המצאת התמונות

דוח לנכה על הפרעה ממשית לתנועה ללא סיכון המשתמשים בדרך

מבוסס על פסק דין שנפסק לזיכוי

בית המשפט לעינינים מקומיים בבאר שבע

ח"נ 24297-08-10 מדינת ישראל נ' עזריה

כב' השופט איתי ברסלר-גונן

הנאשם החנה את רכבו על המדרכה באופן שחסם את כל המדרכה וגרם להפרעה לכניסה של רכבי כיבוי למתחם היכל המשפט

הסיבה לזיכוי

את המונח "ממשית" (הפרעה ממשית לתנועה)יש לפרש כדרגת הפרעה גבוהה ומשמעותית יותר מזו הרגילה, שחזקה שקיימת בכל מקום האסור לחניה. הפרעה תיחשב כממשית שעה שהיא מסכנת את המשתמשים בדרך (או במדרכה). אפשרות נוספת תהיה מקום בו לא ניתן להתגבר על אותה הפרעה בדרך פשוטה יחסית... כאשר נכה מחנה את רכבו במקום אסור, חזקה שהוא מפריע ומשבש את התנועה. ואולם, חוק הנכים מבטא את הסובלנות של החברה כלפי אותו ציבור נכים, סובלנות הבאה לידי ביטוי בנכונותו של כל אדם אחר שמהלך דרכו ישובש במקצת על מנת לאפשר נגישות ושיתוף בחיי החברה גם לאותו נכה...כאשר ניתן להתגבר על אותה הפרעה בדרך פשוטה יחסית, הרי זה ביטוי לחברה המוכנה להכביד במעט על שגרת יומה כדי לאפשר השתתפות גם של בעלי המוגבלות, וזו תכלית חוק שוויון הזכויות הנ"ל.

במקרה זה, הנאשם עמד בנטל, במאזן ההסתברות, להוכיח הגנתו הקבועה בסעיף 2 לחוק הנכים.

0

<mark>דוח לנכה על חניה בחנית נכה שלא מהסוג</mark> שלו

השופט – עזריה אלקלעי תאריך 11-09-2011 מדינת ישראל נגד גניש רפאל מספר תיק11-1133-נפסק לזיכוי

הסיבה לזיכוי

חוק החניה לנכים המסדיר את נושא חניית הנכים, מתייחס ל"תגנכה" בסעיף 1 שבו, ואין בו כל אבחנה בין תג לנכה משותק רגליים או תג לנכה אחר, לצורך הנפקת תג נכה, או לצורך אחר, אלא כל שנאמר בו הינו: "תג שנתנה רשות הרישוי לנכה. אין כל דבר חקיקה המסמיך את משרד התחבורה - רשות הרישוי, להנפיק סוגים שונים של תג נכה, או לערוך אבחנה בין סוגים שונים של נכים, לצורך חוק החניה לנכים, כאשר בפועל קיימים כיום ארבעה נכים, לצורך חוק החניה לנכים, כאשר בפועל קיימים כיום ארבעה

ללא נכה על אסר לא הראשי כחול לחנות ליד תמרור ג **-43** על**-**ידי תיקון חוק חניה לנכים, הרי התחבורה ומתקין התקנות לאסור על חניית נכה משרד שכוונת ליד תמרור ג**-43.** ע**"**י משולש, תג חניה ירוק הנושא אין לה תוקף, בהיותה סותרת את הגדרת התמרור בלבד, הוראות החקיקה הראשית התמרור הינו אך סימן המפעיל את הנורמה, תמרור אינו חוק או תקנה, ושינוי תמרור או הגדרתו, אינה מהווה את ביטול או שינוי החוק, התמרור הינו הסימן "המפעיל" את הוראת החוק, וסימון זה רשאית רשות התמרור לשנות, שינוי מיקומו של תמרור או סימון על הכביש או שינוי הגדרת התמרור, אינם משנים את הנורמה המשפטית שאותה מפעיל התמרור בהצבתו

כמו כן לא ניתן להסדיר את הנושא החשוב והחיוני של חניית נכים, ע"י שינוי הגדרת תמרור בלבד, ויש להסדיר נושא חשוב זה, המשפיע על ציבור גדול של נכים, לאחר מחשבת תחילה ובחקיקה הרמונית, בשיתוף הגורמים הנוגעים בדבר, באופן שלא יפגע במרבית ציבור הנכים.

=

חניית נכה בתוך 12 ממעבר חצייה-מצג שווא

בית משפט השלום לתעבורה תל אביב יפו כבוד השופטת דלית ורד 28-11-2007 מדינת ישראל נ תמיר בנימין 031523/07

<u>המדובר הוא באזרח שחנה מרחק חצי מטר ממעבר חצייה ותו</u> הנכה לא היה ברכבו באותו זמ<u>ן</u>

הסיבה לזיכוי

- ** נוכח העובדה שעד התביעה רשם במפורש בדו"ח כי הרכב לא נשא תג נכה, ולאחר שהתברר כי מדובר ברכב נכה הנושא תג כאמור, הרי מתברר כי האמור בכתב האישום אינו מדויק.
- לפי החוק רכב הנושא תג נכה אינו רשאי לחנות בתוך מעבר חציה או שנים עשר מטרים לפניו, ואולם לנוכח טענתו של הנאשם כי הסתמך על מצג של עיריית חולון, אני סבורה כי זו הפעם, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

אוסיף כי לפי סעיף 3(1) לחוק, רשאית רשות תמרור לסמן בתמרור או בסימון על אבני שפה קטע המותר לחנייה בתוך צומת או בתחום שנים עשר מטרים ממנו. עם זאת, כאשר מדובר במעבר חצייה או בתחום שנים עשר מטרים לפניו, לא ניתנה לרשות תמרור סמכות דומה להתיר חנייה בתחום זה.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

דו"ח לנכה על חנית נכה עקב שלא היה תג נכה ברכבו באותו זמן

****לשלוח ערעור עם ראיה להימצאותו של תו נכה ולצרף כתקדים את הפסק דין למטה

לפני כבוד השופטת: תמר בר-אשר צבן

מס': ת"פ 30 / 3071

בית המשפט לעניינים מקומיים זיכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום ופסק כי...

לאור לשונו הברורה של o' 5(ו)(18) לחוק, בהוראותיו של התמרור או בכל הוראה אחרת שנקבעה בחיקוק, אין כל קביעה שלפיה החניית רכבו של נכה ברגליו לצד תמרור ג-43 מותנית בהצגת תג נכה. הצגת תג נכה היא תנאי הכרחי רק כדי לאפשר לנכה להחנות את מכוניתו במקום שבו החניה נאסרה, ובכפוף לחוק חניה לגכים. חוק זה קובע כי נכה, רשאי להחנות את רכבו במקום שאין החניה מותרת בו, ובלבד שרכבו נושא תג נכה, ושהתמלאו כל תנאי החוק. אין כל הוראה לפי חוק חניה לנכים המחייבת הצגת תג נכה בעת חניה שלא בהתאם לחוק זה. בשונה מתו חניה אזורי, אין הוראה מקבילה בעניין חובת הצגת תג נכה בעת החניית רכב של נכה ליד תמרור ג-43. לפי o' 5(ו)(18). די בכך שמי שהחנה את המוניתו ליד תמרור ג-43 יוכיח כי הוא נכה ברגליו, כדי שיותר לו להחנות את רכבו ליד התמרור. הצגת תג נכה במכונית מהווה ראיה לכאורה לכך שבעליו של הרכב שהוחנה ליד תמרור ג-43 הוא נכה. ולפיכך מותרת לו החניה במקום. אם לא עשה כן מלכתחילה, יכול להוכיח זאת בדיעבד ולהביא לביטול הודעת הקנס. לפיכך, ומאחר שאין חולק כי הנאשם נכה ברגליו, משהוכיח עובדה זו, היה מקום לביטול הודעת הקנס. ...

נכה שחנה בחנית רכב שיטור ובטחון

בית משפט השלום בחדרה ח"נ מועצה מקומית זכרון יעקב נגד פרלה מיכל קלנר כבוד השופטת רקפת סגל מוהר

סיכום פסק הדין

* בית המשפט זיכה את הנאשמת מביצוע עבירה של חניה אסורה. נקבע כי מדובר במקרה שנסיבותיו מצדיקות את זיכוי הנאשמת, ולו מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של חניה אסורה. בתשובתה לכתב האישום, טענה הנאשמת כי הפקח שרשם את הדו"ח לא היה מודע לקיומו של תג הנכה לרכב.

בית המשפט פסק כלהלן:

נכה המחזיק ברכב הנושא תג נכה, רשאי להחנותו במקומות שהחניה בהם אסורה לשאר הנהגים, אך בכפוף לעמידה במספר תנאים מצטברים, ביניהם התנאי לפיו בסמוך למקום האמור לא מצוי מקום אחר שהחניה בו מותרת והתנאי לפיו החניה לא תגרום להפרעה ממשית לתנועה.

במקרה הנדון, הנאשמת החנתה רכב בעל תג נכה במקום השמור לרכב שיטור וביטחון. הדבר נעשה בשעת לילה מאוחרת[00:27] ולטענת בא כוחה לא היו במקום מקומות חניה אחרים פנויים והרכב לא היווה הפרעה ממשית לתנועה. עוד טענה הנאשמת, והדבר אושר על ידי ב"כ המאשימה, כי הפקח רשם את הדו"ח מבלי שהיה מודע לכך שמדובר ברכב בעל תג נכה ולכן ממילא לא הפעיל שיקול דעת. וגם לא חזר אל המקום כדי לוודא שהרב לא עמד שם יותר מכמה רגעים

הנאשמת עצמה אומנם לא העידה ושאלת מטרת העמדת הרכב ומשך עמידתו במקום לא נתבררה, ואולם לנוכח גישת בתי במשפט בהלכה הפסוקה, מדובר במקרה שנסיבותיו מצדיקות את זיכוי הנאשמת מביצוע העבירה המיוחסת לה, ולו מחמת הספק.

נכה שחנה בכניסה לחניית רכבים ללא חסימה מלאה וממשית

בית משפט לעינינים מקומיים בתל אביב יפו

<mark>מדינת ישראל נ דוד ביטון 65695-09-17</mark>

<mark>בפני כבוד השופטת –יפעת אונגר ביטון</mark>

מומלץ לעיין בפסק דין המלא*

<mark>נפסק לזיכוי</mark>

טען הנאשם שהכביש רחב ומאפשר כניסה ויציאה מהחניון של הבניין, מבלי לבצע כל תמרון מיוחד.ועקב חנייתו לא נגרמה הפרעה ממשית לתנועה האסורה בחוק חניה לנכים הנאשם אף צירף קישור לסרטון שצילם המתעד כניסת רכב לחניון הבניין, ולפי שיטתו ניתן לראות בסרטון כי אין צורך בתמרונים מיוחדים, גם כאשר חונה במקום בו חנה רכב גדול מרכבו

דברי השופטת בקיצור נמרץ

כאמור מצאתי לזכות את הנאשם זיכוי מלא. אני סבורה שלא התקיימו יסודות העבירה במקרה הנדון. הנימוק לכך, וכפי שאפרט להלן, הוא כי לטעמי המקום בו העמיד הנאשם את רכבו אינו חודר לגבולות מקום הכניסה לחנייה הפרטית של הבניין.

דו"ח מדרכה לנכה שחנה במדרחוב

בית המשפט לעינינים מקומיים בירושלים מדינת ישראל נ לאה רחל ברנדויין 14556/08/17 בפני כבוד השופט –דניאל מדכי דמביץ

נפסק לזיכוי

לעניינה של חניית נכים <u>סעיף 2(א)חוק חניה לנכים,</u> התשנ"ד-1993 מהווה סייג לאחריות פלילית. נטל ההוכחה לקיומו של הסייג חל על הנאשמת, אולם די בכך שהנאשמת תעורר ספק שמא חל הסייג בכדי להחילו ולפטור אותה מאחריות פלילית.

יש לקבל את טענתה של הנאשמת (שלא נסתרה) לגבי מאמציה לאתר מקום חניה מוסדר לנכים טרם ביצוע החניה – מאמצים שלא צלחו. הדבר סביר, ובפרט כאשר מדובר בחניה במרכז העיר ירושלים בצהרי היום.

אין בטענה בעלמא (של ב"כ המאשימה) לגבי קיומן של חניות נכים במקום מסוים כדי לסתור את טענתה של הנאשמת בדבר ביצוע ניסיונות איתור בפועל של מקומות חניה פנויים.

רוחבו של מדרחוב הוא כשל רחוב ולפיכך חזקה כי היא אינה מונעת מעבר חופשי להולכי רגל, לעגלות ילדים או לעגלות נכים. הנטל לסתור חזקה זו מונח על כתפי המאשימה, אולם זו לא עשתה כן ולו בדרך המינימאלית של הצגת תמונות של העבירה. לכך מצטרפת כמובן טענתה של הנאשמת לפיה היא הקפידה להשאיר מעבר לעוברי דרך, לרבות עגלות ילדים.